

**Θεάνουν μετημφεσμένοις
καὶ πολλοῖς μουντζουρωμένοις.**

Εἰπον αὐτὰ τὰ καὶ σοβαρό,
καὶ μπαίνουν διοίστο χορό,
καὶ σφίγγονται καὶ σπρώχυσται ποιος νὰ πρωτόδηρη θέσι,
καὶ ἔργεται καὶ ἔνας μασκεράδης μὲ Νεοτούρκου φέσι.

Ἄκουες εὐτρέπελά παντοῦ καὶ πνευματόδη σκύμματα
καὶ ἀργίζουν τοκίσματα καὶ μασκεροκαμώματα,
καὶ ὅλοι τὴν συδρότητα μουντζούνουν τὴν γελοία,
ἀφοῦ καὶ ὁ μέγας Οὐρέλασθ χρὰ τὴν εὐτρέπελία
λεσι ποὺς τούτη κυβερνᾷ τὴν πλάσιν τοῦ κλαυθμῶνος
μὲ σκηπτούν συγχυράται, μᾶς καὶ ἔλαφρὸν συγχρόνως.

Μέσσακις προσέρχονται γιωσταὶς
καὶ πλήθος παλιμπάδιων,
καὶ Γερουσίαις σεβάσταις
παντοῖων καρφενέων.

Τοῦ Φασουλῆ τὸ μέγαρον ξάνθατον βουλῆσι,
βρόντοι, κανακάν καὶ γέλοια,
μάζ φθάνουν καὶ μουρέια,
μὲ σαιλυχίτοις μερικά, καὶ ἀλλα μὲ ρογούνι.

Ἐνδύματα τουρλοῦ...δὲν λείπει καὶ ὁ τσουμπές...
καὶ ὁ Καραγκαζής τοῦ ἔργεται μετά τοῦ Βελῆ-Γκέκα,
καὶ τῆς κυρτ-Δημήτρενας ὁ ζωρὸς μετεπέτες
μὲ τῆς κυρκ-Νικόλενας φλερτράρει τὴν μπεμπένα.

**Προχωρεῖ τρομερά
προσωπίες αισθηρά.**

Μυστηριώδες σιδηροῦν προβάλλει προσωπεῖον
καὶ ὅλοι ριτούνες ποτούς;
Ρωτῷ καὶ κάθε κύριος καὶ κάθε Μανταφίροις:
πολὺ νέκι τούτης προσωπίς, ποῦ μπάνει στοὺς χορούς;
μάκιας ὁ Κρής Πρωθυπουργός, ποῦ τοῦ λένε τῷρα
πῶς θέλεις Καγκελάριος νὰ γίνη σιδηροῦς;

Μήπως ὁ Κόντες ὑπ' αὐτήν μάς απειλεῖται κρυμμένος;
μὴν εἶναι τῆς ρεπούμπλικας ὁ Ράλλης ὁ δευτερός,
ποῦ σιδηροῦν ἀπεδείξαν τὰ κάμψατα τῶν σθένος
εἰς τῆς τελείας ἀποχῆς τὸ μέγα γεγονός;

Μήν εἶναι κάποιος Μερκαπό περλάτες διαπύρου;
μὴν εἶναι κάποιος τοῦ πυρός, ἀλλὰ καὶ τοῦ σιδήρου;
Μήν εἶναι τάχις καὶ ὁ Φλαμηδής, ποῦ σιδηροῦς βροντῇ
καὶ γίνεται σειρός,
καὶ ἐγγέφανε πῶς ἔκανε καὶ τὸν Καρασεβντᾶ
καὶ ἐφόνεψε σκασμός;

Κι' ὅπως ἡ φράσις τοῦ Καμπρών,
τοῦ ξέρω πῶς τὴν ξέρεται,
ὅς θνηταγάθημα λαμπρὸν
ἀδάντας ἔξαρεται,
τοισύνη τῷρα καταντᾷ
καὶ ἡ φράσις τοῦ Καρασεβντᾶ.

Σκασμός καὶ σύ, ποῦ τοσαμπουνές ἔως στάξημάτα
μὲ ἔξαψεις, μὲ παροξυσμούς, καὶ μὲ ματῶν γλαρωμάτα.

'Ο «Ρωμηρα, ἐπισταμένως τὴν κατάστασιν ίδον,
στῆς Πηγῆς τῆς Ζωοδόχου μένει παλιν τὴν οδόν,
μάνιο πῆγε παραπάνω, αἱρῶν πενηντακτώ,
συνορεύει μὲ ἄλλα σπήται καὶ μ' ὄρλοντ' άνοικτό.

Σκασμός καὶ σύ, ποῦ φάνεται μές στῆς Διπλῆς τὴν Χέρβη
μὲ κυνικοῦ κινάρδρα,
καὶ μαντζού μεγαλωσίες γάζ ταῖδικά σου ρήματα,
καὶ ὅλους τοὺς ἀλλούς τοὺς θερρεῖς ὡς εἰδος περιτριμπατα.

Σκασμός καὶ σύ, ποῦ γίνεται τῆς ἀλογος ἔσεινωμα
σ' ἐκείνον στηρζόμενος τοῦ λόγου τὸ δικαίωμα,
καὶ σύ, ποῦ λές πῶς τὰ πολλά τὰ λόγα τὸ ἀποστρέψει,
καὶ ἐν τούτοις μὲ τὰ λόγα τῆς κατέμ τὰ λόγα τρέφει.

Σκασμός καὶ σύ, ποῦ προσπαθεῖς τὸν λαϊκὸν νὰ κάνῃς
καὶ θέλεις στοιλικαμόν ἀντάξιον λεκάνης.

Σκασμός καὶ σύ, ποῦ λέγεσαι
τὸν Παλατάζον φαγεῖς,
καὶ ἐν τούτοις δικλέγεσαι
νὰ γίνῃς Ραμπαγάς.

Σκασμός καὶ σύ, ποῦ τοὺς πτωχούς λυπτάσκι, τραγογένη,
μὲ θέλεις καὶ νὰ καλιστρῆς
τὸ κρέας τῆς κοινῆς μητρός,
καὶ οὔτε σ' ἀρέσει νὰ κυλάς πιθάρι Διογένη.

**Φωνὴ Διαπασῶν
καὶ κόψιμο γλωσσῶν.**

Τότερα τραγουδοῦντες καὶ ἔλλακ
μέστοτοῦ χοροῦ τὴν σέλα,
καὶ χαρτὶ μεγάλο βγάζει καπόνιο ἀπὸ τοὺς ἃν τέλει
καὶ κανονισμὸν κανουόρο τῆς Βουλῆς τοὺς ἀπαγγέλλει:
ὅποιος ράτωρ τοῦ λοιποῦ πλέον τῆς μισθί· μιλήσῃ
τοῦ γαλδάρου τοῦ κουτσού τὰ καπούλια τὸ φιλήση.

Μά κανένας δὲν τρομάζει καὶ μὲ τοῦτο τὸ φύλ
καὶ ὅλαντα ρητορεύει καὶ πολλὰ παράλλαξ.
Εἰς τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς ἀς τοὺς συγχορίσκους ἢ πούλια
καὶ ἄστριαν φύλοντα ποινὴ τοῦ γαιδάρου τὰ καπούλια.

Ά' Π' αὐτὰ δὲν πέρουν κάρδο, πλὴν ἔξαιρην πρωχωρεῖ
καπόνιος δύμας στὴν σέλα μὲ ψελλίδης κοφτερῆ,
καὶ ριτόριον γλωσσαλγούντων καθεῖς γλάστας τεθασταῖς
καὶ τῆς βάζουντες στάλατέ γεῖ νὰ γίνουντα πασταῖς.

Τότε δὴ τότε θύελλα καὶ κόσμου καλασμός,
καὶ τρεῖς φορεῖς ἀκούεται: σκασμός, σκασμός, σκασμός.

Καὶ καρπόσας ποικιλίας,
μὲ ἄλλους λόγους δηγελάται.

Φραγκισκός Κανελλόπουλος, ἐμπιφορθράπτης ἔριστος
καὶ κύριος εὐχέριστος,
καὶ ὅλοι σας τώρα τρέπετε στὸν Πούλη τὸν Αθηναϊν
σμόκιν νὰ παραγγείλετε καὶ φράσις ἀληθινόν.
Τί καφιμο, τί ραφιμο λεπτό καὶ ντιλικάτο...
εἰς τὸ γνωστὸν Ἄρσακειον θά τον εὑρῆτε κάτω.

ΟΠΙΣΘΕΝ τῆς Εκκλησίας τῆς Χρυσοσπηλιωτίσσης,
στὴν οδὸν Ἀγίου Μάρκου καὶ αἴκενων δύο καὶ τριάντα,
θαυμαστὸν Χαρτοπωλεῖον, Ραχοτούλιον θ' ἀπωτήρης
μὲ κατάστημα, φρέσλας, καὶ μὲ τὰ χρειώδη πάντα.
Ἐχει καὶ Γραμμογραφεῖον ἀληθινὲς μοναδικούν,
ἔχει καὶ Τυπογραφεῖον λίαν καλιτεχνικόν.